

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 11
BUENOS AIRES,
16. MARCA (MARZO)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Ob delavskem prazniku

(ZA PRAZNIK SV. JOŽEFA)

Velik del slovenskih naseljencev v Argentini, starih in novih, je moral s prihodom v to deželo spreminiti svoj poklic. Iz kmetov in izobražencev uradniškega stanu smo postali čez noč delavci. Če je že izbira poklica težka stvar, je nasilna sprememba poklica še težja. Vsi smo to na sebi občutili.

Sama po sebi, brez ozira na neprilike, ki jo spremljajo, je sprememba poklica lahko prav poučna in koristna. V vsakdanjem življenju ljudje tako radi sodijo svojega bližnjega prepovršno. Delavec rad vidi kmeta le takrat, ko proda par debelih volov ali ko se pozimi vsede na zapeček, med tem ko delavec gara. Kmet vidi delavca le v soboto popoldne, praznično oblečenega in s plačilno kuverto v žepu, med tem, ko mora on garati od zore pa pozno v noč. Oba skupaj pa sta rada nevoščljiva uradniku, ki ima mesec, plačo in počitnice in pokojnino. Radi smo se zadovoljili s temi površnimi sodbami, češ: onemu se dobro godi, jaz pa sem revež. Poglobiti pa se ali nismo znali ali pa ne marali v študiranje stanovskih vprašanj: kmečkih, delavskih, obrtniških in razumniških.

Ni dvoma, da je medsebojno nezaupanje, nevoščljivost, včasih celo škodoželjnost in sovraštvo med posameznimi stanovi mnogo pripomoglo k strašni razvrstnosti, vsled katere trpi danes vse človeštvo.

Delavski stan, h kateremu danes pripada velika večina slovenskih naseljencev, bodisi v Argentini, bodisi po drugih deželah v svobodnem svetu, je brez dvoma danes stan, ki vzbuja največ pozornosti. Ta stan, dolgo podcenjevan in izkoriščen po brezsrčnem kapitalizmu je postal nosilec revolucionarnih idej, ki jih je spretno izrabil komunizem, s tem, da se je postavil za edinega priznanega zastopnika delavskega razreda. Delavstvo celega sveta je podleglo temu magičnemu vplivu. Ne le pravoverni komunisti, ampak tudi delavske skupine, ki nočejo priznati komunističnega nauka, rade nasedajo komunistični propagandi in dajejo oporo idejam, ki jih ne priznavajo.

Napačno se mi zdi tajiti, da smo katoličani pri reševanju delavskega vprašanja ostali zadaj. Evanjeljski nauk, razložen v sijajnih okrožnicah Leona XIII. in Pija XI. je premnogokrat naletel na gluha ušesa, tako na strani podjetnikov, kakor tudi na strani delavcev. Katoličani smo o delavskem vprašanju mnogo govorili, premalo pa naredili.

Sedaj lahko v tujih deželah najrazličnejše plasti našega naroda na lastni koži študirajo delavsko vprašanje. Prav gotovo danes, vsi, ki so po sili razmer postali delavci, na delavca drugače gledajo in ga drugače sodijo kot so ga preje. Danes vedo prav, kaj se pravi stati ob stroju ali z orodjem v roki osem ur v napetem delu, pokoren drugemu, takorekoč brez lastne volje, pripravljen dati iz sebe vse, kar more in čakajoč kdaj postane izrabljen ali nepotreben, ko ga bodo odrinili med staro šaro. Marsikom, ki je včasih blagroval delavca, bi danes dal ne vem kaj, da bi se rešil umazane tovarne, ki mu pije kri in se znova oprijel zdravega kmečkega dela, ki sicer ne pozna osemurnika, ne počitnic, ne mesečnih plač in mezd, ima pa ne drugih neprecenljivih prednosti.

Ko smo tako morali spoznati delavski stan, smo se ga navadili bolj spoštovati. Ni nas sram, da smo postali delavci. Čeprav smo morali zamenjati knjige in pisal-

“V Domovini San Martina ne sme biti nepismenih”

V ponedeljek, 13. marca, se je v Argentini začelo novo šolsko leto. Ko se je tega dne zjutraj ob osmih po vsej Argentini zbrala šolska mladina v prenovljenih ali pa novih šolskih prostorih, jo je preko radia nagovoril najprej prosvetni minister Dr. OSCAR IVANISSEVICH, za njim glavni tajnik Glavne delavske zveze JOSE C. ESPEJO, končno pa sam predsednik republike general JUAN D. PERON. Vsi so bili zbrani v novozgrajeni šoli Justicialista v mestnem delu Capitala Los Perales.

Prosvetni minister je mladini govoril o dveh velikih argentinskih močeh: O Osvoboditelju Generalu San Martinu in njegovem iskrenem prijatelju generalu Pueyrredonu. Mladini je polagal na srce, naj ostane zvesta narodni zastavi, vodniku in ideji. Za vzgled ji je dal izredno delavnost predsednika generala Perona, njegove gospe soproge, ministra za javna dela generala Pistarinija, guvernerjev Mercantea in Godoy-a, ki so mladini za novo šolsko leto zgradili

na d tisoč novih šol. Za zapuščeno mladino pa je pokazala največjo skrb soproga gospoda predsednika, ki je zanjo ustanovila povsod vse polno zavodov.

Po govoru glavnega tajnika Glavne Delavske zveze je povzel besedo predsednik republike GENERAL JUAN D. PERON. Dejal je, da se čuti srečnega, da lahko prisostvuje slavnosti ob začetku šolskega leta. Nato je pa govoril o pomenu letošnjega leta, ki je posvečeno spomenu Osvoboditelja. Naglasil je, da v “deželi Osvoboditelja ne sme biti nobenega nepismenega”. Zato je pozval vse šolske oblasti in vse Argentine, naj store vse, da se bodo v tem letu naučili brati in pisati vsi tisti, ki niso imeli sreče obiskovati šolskega pouka. Prepričan je, da bo ta naloga, ki si jo je nadelo prosvetno ministrstvo ob koncu leta tudi izvršena.

Svoj govor je predsednik zaključil s pozdravom mladini in učitelstvu in z najlepšimi željami za uspeh v novem šolskem letu.

KAJ PONUJAJO SOVJETI?

Med volilno kampanjo v Sovjetski zvezi — v nedeljo dne 12. marca so bile v Sovjetski zvezi volitve in so Stalin in njegovi kandidati prejeli seveda po 99 in 100% glasov — so razni kom. voditelji povdarjali, kako so sovjeti za mir. Na zahodu so tem glasovom odgovarjali s poročili, da bo kmalu prišlo do sestanka med Stalinom in Trumanom, ali pa med vsemi štirimi: Anglijo, Francijo, USA in sovjeti, da bi govorili o miru.

Stalin za razdelitev sveta na dveje

Stara Stalinova trditev je, da bodita USA in Sovjetska zveza tisti, ki bosta vladali svetu. To je Stalin ponudil leta 1945 Trumanu v Potsdamu in kakor se vidi, ne misli odnehati, dokler ne bo tega dosegel. Tako sedaj poročajo, da pripravljajo sovjeti kot uvod v konferenco med Stalinom in Trumanom — ali pa med vsemi štirimi — najprej to, da zahod svoja diplomatska zastopstva v satelitskih državah zmanjša. V bodoči sovjetski del sveta bodo namreč spadale vse satelitske države v srednji in vzhodni Evropi in pa Kitajska ter Jugoslavija. Zahodni diplomati zastopniki se naj počasi umaknejo iz prestolnic satelitskih držav; trgovali bodo pozneje s temi državami samo na ta način, da bo šlo vse skozi Moskvo. Ko bodo manjše države tako prešle pod nadzorstvo Moskve, bi Moskva potem še isto dosegla na Kitajskem in v Jugoslaviji. Ko bi bilo to opravljeno, bi v Moskvi proglasili, da so vse satelitske države — s Kitajsko in Jugoslavijo — vstopile v

ne stroje za delavsko orodje, se ne čutimo ponižane. Ponosni smo na svoje žulje, čeprav so od kraja močno skeleli.

Kot delavci bomo znali biti kcs nalogam v dveh ozirih: Kot pridni in inteligentni ljudje bomo vedno skrbeli za dober glas slovenskega človeka. Naše delo bodi vedno tako, da bomo lahko upravičeno pričakovali primerne plačila zanj. Kot krščanski ljudje bomo s svojim življenjem in s svojo besedo pokazali, da je zmotna misel, da mora pravi delavec biti marksist. Vsak slovenski človek je dolžan po svoje pripomoči, da se ta zmota izkorenini iz delavskih vrst.

Sv. Jožef, zgled delavcev, daj slovenski ljudem moči, da bodo naloge, ki jih čakajo v delavskih vrstah, prav izpolnili.

federalno zvezo s Sovjetsko zvezo. Nove članice te povečane Sovjetske zveze bi v tej uniji imele isti položaj, kakor ga imajo še sedaj glavne zvezne republike Ukrajina, Bela Rusija in druge. Ko bi sovjeti to pri sebi opravili, bi začasno dopustili, da se tudi zahodna Evropa poveže ali sama v tako federacijo, ali pa se še bolj nasloni na USA.

Nameni s samostojno Macedonijo

..V Moskvi niso prav nič zaskrbljeni zaradi tega, kaj bo zahod mislil o takih sovjetskih prenosih Evrope. Večina sovjetskih satelitov je itak samostojna samo še na papirju. Najbolj so v Moskvi dosedaj oprezovali na tiste, ki bi se mogli sovjetom upirati na tak način, kakor je to storil v Jugoslaviji Tito. V Bolgariji in na Madžarskem so odstranjeni tisti, ki bi bili osumljeni titizma, v češkoslovaški in na Poljskem se širi čiščenje v kom. stranki. — Poročila, ki govorijo o tej novi sovjetski federaciji pa izrečno pravijo, da bi v pogajanjih z zahodom sovjeti odločno zahtevali podreditev Jugoslavije Moskvi. Ker je malo verjetno, da bi šlo vse to samo od sebe, zato so začeli z velikimi pripravami, da ustanove na Balkanu posebno samostojno republiko — Macedonijo s Solunom kot glavnim mestom. Nova Macedonija bi obstojala iz vseh treh Macedonij: jug., grške in bolgarske. Vojaška akcija v ta namen bi se izvedla letos v poletju in sovjeti že sedaj dovažajo v Bolgarijo velike količine orožja in mrzlično grade moderna letališča, ki bi prenesla obremenitev do tisoč letal. Vojaški poseg v Macedonijo bi bil tolikšen, da bi odpravil Tita iz Beograda in ustvaril v Jugoslaviji režim, ki bi bil sovjetom pogodi.

Položaj v Belgiji nejasen

Položaj po plebiscitu v Belgiji je v malem jasn pregled tega, kako težko bo računati z uralitvijo razmer v Evropi v tem letu. Kralj Leopold je pri nedeljskem plebiscitu dobil le 57.68% glasov. Ako se vključ v tej majhni večini vrne na prestol, pripravljajo socialisti stavko in nered. In na dva tabora razklana Belgija bi naj nato varno čuvala vojni material, ki prihaja iz USA tudi zanjo? Francija in Italija prihajata pod poletj kom. stavk, v Angliji pa bodo v poletju ali na jesen najbrž morali na nove volitve. V Grčiji ni nobena stranka prešla zadostne večine pri volitvah in koalicijske vlade so v tej deželi porok za politično nestalnost. Ves arabski svet se mrzlično pripravlja na nov ob-

PRIMER ANIVERSARIO DE LA CONSTITUCION DE LA NACION ARGENTINA

Hoy hace un año, desde que el Presidente de la Nación General Juan D. Perón juró solemnemente la Nueva Constitución en el Congreso. Por este solemne acto recibió la Nueva Constitución la sanción suprema y comenzó a tener vigencia.

La Nueva Constitución de la Nación Argentina significa un confín importantísimo en la historia de la República. Por sus estatutos entra también entre las más modernas constituciones en el mundo. El trabajo, como criterio importantísimo de la independencia económica del estado y por sus funciones sociales obtuvo en ella el más grande reconocimiento. La protección social de la gente trabajadora está provista en todos sus pormenores. Amparo completo gozan también los ancianos, que ahora están recibiendo en su senectud el justo sustento mensual del estado. Toda atención dedica la Nueva Constitución a la célula elemental de la sociedad humana, a la familia: a la madre, al niño, a la juventud en general, a todos los ciudadanos asegura la libertad y seguridad perfecta. El capital se pone al servicio de la Nación.

La Nueva Constitución es el más fuerte cimiento de la nueva Argentina, que quiere ser socialmente justa, económicamente libre y políticamente soberana.

PRVA OBLETNICA NOVE ARGENTINSKE USTAVE

Danes poteka leto dni, odkar je v kongresu slovesno prisegal na novo ustavo predsednik republike GENERAL JUAN D. PERON. S tem je nova ustava dobila najvišjo sankcijo in je stopila v veljavo.

Nova argentinska ustava predstavlja važno razdobje v zgodovini republike. Po svojih določilih spada tudi med najmodernejše ustave na svetu. Delo, kot najvažnejši činitelj za gospodarsko osamosvojitve države in vsled svojih socialnih funkcij, je dobilo v njej najvišje priznanje. Socialna zaščita delovnega ljudstva je zajamčena v vseh podrobnostih. Popolno zaščito so dobili tudi starostniki, ki so sedaj na svoja stara leta preskrbljeni in dobivajo mesečno vzdrževalnino od države. Vso skrb posveča nova ustava osnovni celici človeške družbe, družini, materi, otroku, mladini sploh, vsem državljanom pa jamči popolno svobodo in varnost. Kapital postavlja v službo narodu.

Nova ustava je najmočnejši temelj nove Argentine, ki hoče biti socialno pravična, gospodarsko svobodna in politično neodvisna.

Sovjetski volilni rekord: 99.96 odstotkov

Volitve v Sovjetski Rusiji, kjer je največja množica delovnega ljudstva 111 milijonov volilcev mogla na “najbolj demokratični način” glasovati za Stalina in tovariše, so se “bleščeče” končale.

Volilni mitingi so bili dokaj zanimivi, zlasti v zadnjih dneh pred “volitvami”, ko so govorili Vorosilov, Molotov, Malenkov, Beria in Andrejev.

Vorosilov je za vrhunec svojih izvajanj povedal, naj na zahodu prenehajo z napihovanjem atomske bombe, kajti “tudi mi Sovjeti jo imamo in smo tako končali dolgotrajno borbo zahodne diplomacije, pognati z ameriško atomsko bombo svet v novo vojno za imperialistične interese”.

Molotov je Vorosilove besede potrdil in dejal, da se je zmotil vsakdo, kdor je mislil, da bo Sovjete postalo strah pred zahodnimi strašitvami z bombo; pa vse zahodno govorenje in pisanje bo samo pripomoglo k dokončnemu uničenju imperializma, pravi Molotov. S ponosom je Molotov povedal, da je sedaj ZSSR obkrožena s samimi prijateljskimi državami bodisi na zahodu bodisi na vzhodu, nato pa dodal, da Sovjeti “trdno verujejo v Lenineve in Stalinove besede o možnosti sožitja komunističnega in kapitalističnega sveta; dokler pa imperializem na zahodu obstaja, obstaja tudi nevarnost izgubitve miru; borba za mir pa je najvišji cilj sovjetske politike”, pravi Molotov.

račun proti Izraelu in vlada Izraela je med Moskvo in Washingtonom šla v tako nejasno smer, da so v USA nad novo državo v Palestini razočarani. Eni menijo, da je Izrael za Moskvo, v Moskvi pa pravijo, da je Izrael kolonija Amerikancev in Angležev. — Ako bi v juliju sovjeti nameravali izvesti kak udar v smeri proti Solunu, bi mogli računati na to, da jim to uspe, ne da bi morali s tem strašiti USA s svojimi atomskimi bombami, prav tako pa te bombe tudi proti njim najbrž ne bi hotel nikdo resno uporabiti. Hidrogenska bomba, ki bi premoč odločila, pa bo dogotovljena šele koncem 1952., kakor poročajo listi. Toda že Hitler je julija 1939 menil, da njegov napad na Poljsko ne bo izzval splošne vojne, pa se je zmotil.

Malenkov, Beria in Andrejev so poudarjali, da je nujno potreben mir med velikimi štirimi in da se bo ZSSR priključila sleherni akciji, ki služi ohranitvi miru na svetu.

Izrazito poudarjanje miru predstavlja gotovo resnično potrebo ZSSR, živeti še nekaj let v miru, da do tedaj pripravi svet na novo klanje. In če Stalin najbolj zagovarja trenutno to linijo, potem morajo po njej najzvestejše hoditi prav tisti, ki so njemu najbližji; da pa se ti hočejo ohraniti v njegovi bližini, bi sklepali po tem, da noben član Politbiroja in noben član CK KP v Leningradu, ki ga poznavalec ZSSR štejejo kot Stalinov fevd nasledniku, ni kandidiral v Leningradu, kajti prvi domnevni naslednik Stalina Sergij Kirov, poslanec za Leningrad, je bil umorjen leta 1938, in drugi domnevni naslednik Andrej Ždanov, prav tako poslanec leningrajske ljudske občine, je leta 1948 nepričakovano končal svojo pot navzgor. — Kdo neki bi bil torej rad “tretji” domnevni naslednik?

KONFERENCA V RIO DE JANEIRO

V Rio de Janeiro se je v ponedeljek pričela v četrtek pa zaključila konferenca ameriških diplomatov, dodeljenih južnoameriškim državam pod predstvom ameriškega zunanjega podtajnika Millerja. Podlaga za konferenco so bili zaključki lanskoletne podobne konference v Rio. Vse seje so bile tajne.

Konference se je udeležil tudi ameriški strokovnjak za komunizem Kennan ter menijo, da so se razgovori na konferenci nanašali tudi na notranjo in zunanjo obrambo proti komunizmu v latinskih ameriških državah.

Šef ameriškega vojaškega štaba general Bradley je izjavil, da USA še ni popolnoma pripravljena za slučaj napada, da pa ima zadosti vojaških sil za odbite prvih sovražnikovih navalov. USA kot demokratska država v mirnem času ne more biti vojaško enako pripravljena kakor diktatorska ZSSR. Pripravljena pa je za vsak slučaj po tem programu: 1. ima zadosti sil za zadrževanje prvih sovražnikovih navalov; 2. je pripravljena za hitro povečanje oboroženih sil; in 3. ima zadostno število potrebnih oporišč na vseh delih sveta.”

Boj zoper katoliško Cerkev na vseh straneh

Za železnim zastorom Cerkev trpi najbolj, pa se svetovno časopisje za vse to le malo ali nič ne zanima.

Na českoslovaškem je komunistična vlada kar začela postavljati svoje ljudi za kat. škofe. Škofijska stolica v Hanski Bistrici je bila izpraznjena. Na to mesto je praška kom. vlada postavila svojega človeka — nekega izobčenega opata Decheta, ki seveda od Cerkev nima nobene oblasti in nobenih škofovskih pravic.

Orginform je nova komunistična ustanova, ki ima nalogo na svojisk način zatreti kat. Cerkev. Svoj sedež ima v Moskvi ter je povsem neodvisna od drugih kom. ustanov. Vodi jo odpadli pravoslavni menih *Vasilij Gorjelov*, biv. podpolkovnik sovjet. tajne policije. **Orginform** pod vodstvom Gorjelovega je odvisen zgolj od moskovskega Politbiroja. Ta organizacija ustanavlja svoja semenišča, v katerih se zlasti izključeni semeniščniki najprej uče komunističnih osnov, nato pa katoliškega bogoslovja. Tako bi **orginform** rad vzgojil komunistične duhovnike, ali vsaj laži-duhovnike. Ta organizacija deluje doslej na Litvanem, v Latviji, Ukrajini, Romuniji in na Ogrskem. Zdaj pa je svoje delovanje raztegnila tudi na Poljsko, kjer je doslej delovala druga — zgolj poljska komunistična organizacija **Desinform**.

Desinform je na Poljskem že zdaj fabricirala komunistične laži-duhovnike v 5 komunističnih "semeniščih". Pravijo, da je v njih že 5.000 mladih komunistov. Zdaj so na Poljskem že zaplenili vse kat. karitativne ustanove.

Prav tako metodično deluje komunizem v *Jugoslaviji*, kjer je že zdaj strašno pomanjkanje duhovnikov, mladini pa onemogočajo vstop v kat. duhovska semenišča. Kak **Desinform** tam sicer še ne deluje, pa ni dvoma, da se bodo tudi tega lotili.

Protestantske ločine, ki jih je danes že več sto, sicer vneto sklicujejo kongrese za "zedinjenje krščanskih cerkev", niso pa doslej niti v besedi niti v dejanju protestirale zoper preganjanje kat. Cerkev za železnim zastorom. Pač! Luteranska nemška Cerkev je res javno obsodila proticerkveno gonjo od strani komunističnih vlad, zlasti v *Jugoslaviji*. To pa je tudi čisto naravno, ker je bil tedaj, ko nadškof Stepinac, obsojen tudi luteranski škof.

Ameriški protestantski pastori pa so v večji delegaciji obiskali *Jugoslavijo* in so, prišedši domov, peli slavo Titu in njegovi "pravici", s katero je obsodil dr. Stepinca. Sploh kažejo zlasti protestanti iz anglosaških dežel precejšnje simpatije do komunizma.

Protestantsko zborovanje so priredili predvsem ameriški pastori v Frascattiju blizu Castel Gandolfe prve dni tega leta. Ker v Italiji ni protestantov, je protestantsko zborovanje v kat. deželi že samo po sebi čudno dejstvo. Še bolj čudno pa je, da so šli zborovat prav papežu pred nos. Zato se ne čudimo, če so italijanski katoličani v Frascattiju to vzeli za izzivanje ter so temu primerno odgovorili s protidemonstracijo. Obžalujemo vsako nestrpnost, tudi od kat. strani. Vendar se vse zdi, da je protestantski zbor v Frascattiju s svojimi posledicami bil zato organiziran, da ameriško protestantsko javnost v kolikor je sploh še verna — nahujska zoper papeža in Cerkev. To se zdaj v USA s polno paro godi. Če vemo, da je kat. Cerkev edini duhovni branik zoper komunizem, bomo morda zadeli, kdo je organiziral pohod ameriških protestantov papežu pred nos. — Gonja proti katoličanom v Ameriki naj bi zadušila ali vsaj ohromila odpor proti komunizmu v tej deželi.

Bidault je uspelo ziniti v parlamentu zakon o postavitvi v pripor in kaznovanju vseh tistih, ki ogrožajo dobavo varnostnega značaja francoski državi. "Moja vlada je trdno odločena, ohraniti državni red in mir ter zagotoviti socialno pravičnost", je dejal Bidault.

IZ TEDNA V TEDEN

FLRJ si je — kakor je že njena stara navada ob takih prilikah — z nekaterimi novimi naklonjenostmi s strani zahodnjakov privoščila nekaj krepkih na račun svojih sosedov — **Lahov**; tako so jug. vojniki podrli nek laški kip v Istri, tako je **Kardelj** precej ostro govoril na račun laške borbe za Trst v Mariboru in tako so jug. obalni čolni v iskanju laških ribiškij ladij poveljnika ene takih ladij "v samoobrambi" ustrelili; it. vlada se je seveda pritožila, toda trenutno bodo te pritožbe šle v predale, ker so Jugoslavlani za zahod bolj "interesantni".

Titu je govoril v Drvarju in zlasti poudaril, da se bo **FLRJ** gospodarsko sama osvobodila (najbrž s popolnim drž. bankrotom od predhodnem "izplačkanju" državljanov!); priznal je, da je **FLRJ** poslala več robe v ZSSR kot pa slednja *Jugoslaviji*, priznal, da je Moskva resnično pomagala **FLRJ** v njeni borbi, da pa so pomagali tudi zahodni zavezniki, "čeprav niso delali in ne delajo takšne reklame". (Pa vendar ne bodo v **FLRJ** sedaj pričeli praznovati tako vneto dneva ameriške ali angleške armade, kakor je "hvaležno" jug. ljudstvo z "radostjo" v srcu pozdravljalo in slavilo vse slavnostne dni Rdeče armade, ki jih je osvobodila, in poslušalo Titove slavepeve sovjetski vojski!)

Titu je tudi trdil, da rabi močno armado (čemu in proti komu, ako je najnedolžnejši golobček miru?) in da "po meni propad države, ako bi bila **FLRJ** navezana na kupovanje avionov pri tujcih."

Volitve v Grčiji so prinesle zmago ljudski stranki **Tsaldarisa**, kateri sledi gen. **Plastiras** z liberalci, **Venizelos** z naprednimi liberalci, **Papandreu** s socialdemokrati in **Tauderos** z demokrati. Slednje štiri stranke so sedaj ponudile kralju **Pavlu** sestavo koalicijske vlade, katere glavni program bi obsegal demokracijo s kraljevino, izključno zasledovanje zahodne politike ter odločno borbo za obdržanje miru.

Odpravljanje zahodnih diplomatov iz satelitskih prestolnic se pridno nadaljuje; tako so odšli: dva amerikanca **Informativnega centra** v **Bukurešti**, dva Angleža iz **Budimpešte** in nekaj Holančev iz **Prage**.

100 letnico rojstva **T. G. Masaryka** so v **Pragi** najbolj dostojno proslavili na ameriški ambasadi, kjer so vsi govorniki poudarili veliko vlogo pok. **Masaryka** v borbi za pravo svobodo zaslužjenih narodov. — Uradno sedanje češke oblasti niso priredile nikakih proslav in tudi ljudstvo samo jih ni smelo, pač pa so **Masarykov** spomin umazali z najbolj preprosto nesramnim očitkom, češ da je svoj narod zapeljal pod streho zahodnega sveta.

V "čistki za zaveso", ki se v **Pragi** že dalj časa godi, predstavlja izstop zun. ministra **Clementisa** iz vlade odločen korak naprej k dokončni odstranitvi zmernih elementov ljudskofrontaške miselnosti iz češke KP garniture v vladi.

De Gasperi se te dni bori z naraščanjem primerov nasilne zasedbe zemlje po kolonih; gibanje se širi po vsej južni Italiji in predstavlja resno notranjo nevarnost. Trenutno se je vlada zadovoljila z objavo načrta javnih del v južni Italiji; dve tretjini stroškov in letu 1950-51 bodo **Lahi** krili iz **Marshallovih** pošilk. Celotni stroški bodo znašali 100 milijonov lir. — V letu 1949 so **Lahi** zaradi štrajkov izgubili 130.205.000 delovnih ur. — Ta številka se bo letos še verjetno povečala, ako se bo izkazala za resnično **Togliattijeva** napoved, da bo "ZSSR v teku dveh mesecev prenehala s propagando za mir"; kakšna bo nova propaganda, **Togliatti** še ni povedal.

Po podatkih Mednarodnega delovnega urada je stanje brezposelnosti povsod narastlo, in to v Nemčiji na blizu 2 milijona, v Italiji na 1.700.000, v Švici na 15.000 in v USA na 4.480.000, kar predstavlja precejšen rekord v primeri z lanskimi podatki. — Vsi spisi **nuernberškega sodišča** so bili odstopljeni **Mirovni palači** v **Haagu**, kjer bodo odsele kot ad acta dani služili samo še v študijske svrhe.

Belgijski kralj Leopold je dobil 57,5 % glasov pri posvetovalnem plebiscitu; tako je za svoje zahteve (55 %) dosegel zadostno število glasov, premalo pa za socialistične, ki so s precej totalitarni-

mi manirami zahtevali 66 % glasov večine za povratek kralja. (A rezultat je rezultat in če je laški **Umberto** z 51:49 % letel s prestola, čemu ne bi **Leopold** s 57,5:42,5 glasov za nekaj časa nazaj, dokler ga ne nadomesti sin **Baudoin**.)

Gen. Franco je na račun **Tita** in **Maocetunga** podal naslednjo izjavo: "Novo svetovno nevarnost predstavlja takoimenovani nacionalni komunizem; bolj štetjem za nevarno podajati roko **Titu** in **Maocetungu**, kakor pa samemu **Stalinu**. Najmočnejša sila borbe proti komunizmu je v narodnem čutu, ko se ta čuti ogroženega zaradi mednarodnega komunizma. Če pa ta strah prestane in se nacionalni čut poveže s komunizmom, tedaj tudi narod ne vidi več nevarnosti komunizma; tako se more sčasoma mednarodni komunizem polastiti narodov in držav, v katerih cvete "nacionalni komunizem."

V času **Auriolvega** obiska v Londonu je **Attlee** prestal prvo krizo v parlamentu ob glasovanju zaupnice v zvezi s poddržavljenjem težke industrije; drugo zaupnico je dobil v debati o stanovanjsko-gradbenem problemu; čaka ga še precej drugih problemov, od katerih konservativci upajo vsaj pri enem dobiti večino ter tako vlado zrušiti. — **Bevin** se bo 30. marca podal na min. konferenco sveta evropskih zun. ministrov v **Strassbourgu**. — V zvezi s preiskavami o političnem zadržanju urednikov angl. ministrstev je prišlo do nekih incidentov, ko uradniki trdijo, češ kaj bi preiskovali nas, ki smo ali bili komunisti pred leti ali pa smo jim sedaj od daleč naklonjeni, ko pa še celo v vladi sedi človek (voj. min. **Strachey**), ki se komunizmu, katerega član je bil, javno še ni odpovedal.

Konferenca zun. ministrov skandinavskih držav v **Stockholmu** je bila te dni z upehom zaključena.

Švedska vlada je težko obtožila izraelsko, češ da se ta sploh nič ni trudila, najti morilce grofa **Bernadotta**. Posebno težka je obdolžitev, češ da je **Bernadotte** izjavil izraelskim oblastem, naj mu vojaško spremstvo dajo samo tedaj, ako oblasti same smatrajo to za potrebno. Ker so oblasti vedele, kakšna je situacija in **Bernadottu** spremstva kljub temu niso dale, so socrive smrti.

Poslanska zbornica države **New York** je s 125 proti 21 glasovom odobrila resolucijo, v kateri zahtevajo, da začne kongres "preiskavo o lojalnosti ameriškega ministra **Achesona**". Do resolucije je prišlo zaradi procesa proti ameriške mu vohunu in izdajalcu **Algearju Hissu**, s katerim je bil **Acheson** v prijateljskih stikih. V resoluciji poslanci trdijo, da "stališče in delovanje **Achesona** lahko spravi v nevarnost položaj države in predstavlja popolno nerazumevanje komunistične nevarnosti".

Demokratski senator W. Wheeler pa je v parlamentu zahteval odstavitev **Achesona**, zlasti zaradi njegovega zadržanja med procesom proti sovjetskemu vohunu **Gubičevu**, ki je bil obsojen na 15 let ječe. **Acheson** se je po obsodbi — kakor so ugotovili nekateri ameriški senatorji in poslanci — zavzel za spremenitev kazni v deportacijo v ZSSR.

PONESREČEN POSKUS ZAČETNIKOV

V glasilu **Titovega** poslaništva "Jug. Izselj. Vjesnik", z dne 1. marca 1950 smo imeli priliko brati prav neroden poskus denunciacije, ki zaradi očitno nerodne formulacije dela vse prej kot čast našim komunistom, katerim sicer radi priznava močnejstvo v denuncijanstvu in lažeh.

Veste, za kaj gre? Napovedali so združenje glasila kominformovcev "Iseljenska riječ" z listom "Hrvatska" in — našo "Svobodno Slovenijo".

E, tovariši, pojte no v luft med kavke šunder delat! Kdo vam bo pa to verjel! Ali mislite, da nas bodo policijske oblasti začele metati v en koš s kominformovci? Ali mislite, da vam bodo verjeli zadnji ostanki **Titovih** ljudi, ki jih ni še odnesla kominformovska poveljen s seboj? In menda ja niste tako naivni, da bi mislili, da bo kdo izmed novodošlih Slovencev verjel tej neznansko preprosti rački? Kar se nas tiče, bodite pre-

po sporazumu s sovjetskim veleposlaništvom v Washingtonu.

Senator Joseph McCarthy pa je obtožil **Haldore Hanson**, predsednika odbora pri zun. ministrstvu ki proučuje možnost pomoči zaostalim državam, da je komunist že od l. 1938 in da je sodeloval z **Jaffe-jem**, ravnateljem komunistične revije "Amerasia", ki je bil obsojen zaradi kraje vojaških in političnih dokumentov ameriškega zunanjega ministrstva.

Prav tako je obtožil simpatiziranja s komunizmom ženo zun. ministra **Achesona**, ki da je članica Kongresa ameriških žena, ženske kom. organizacije v USA.

Simpatiziranja s komunizmom je obdolžen tudi potujoči ameriški poslanik Jessup ter je klican na zagovor pred senatni odbor za ugotavljanje protiameriške delavnosti.

Ameriška poslanska zbornica je sprejela **Aljasko** in **Havaje** kot 49. in 50. severoameško državo.

Za april je napovedana konferenca velikih treh — USA, Anglije in Francije v Londonu. Prav tako bo istega meseca tudi konferenca držav atlantskega pakta.

V **Karibskem morju** so veliki skupni vojaški, letalski in pomorski manevri USA, Anglije, Kanade in Holandije.

Ameriško ministrstvo za trgovino je blokiralo zadnjih 160 milijonov dolarjev, ki so bili pred dvema letoma izglasovani za podporo državam za železno zaveso.

USA bo kot prva članica UN v kratkem pričela s pripravi za ponovno vzpostavitev diplomatskih odnosov s Španijo. Za ameriškega poslanika v Madridu bo imenovan bivši šef ameriškega generalštaba admiral **William Leahy**. Na prihodnjem zasedanju UN, ki bo morda že aprila, bo USA glasovala za ukinitev diplomatske blokade Španije.

Ameriški obrambni minister Louis Johnson je izjavil, da naj se ameriški narod pripravi tudi na atomsko bombardiranje ameriških mest, ker "naša zračna obramba nikakor ne more postati tako močna, da bi lahko preprečili vsakteri poskus sovražnega prodora po zraku nad naše ozemlje". Poudaril je, da ne bi bilo mogoče popolnoma zavarovati ameriškega zračnega prostora niti v slučaju, če bi v to obrambo vložili 50 milijard dolarjev. Ameriška zračna sila ima obnem z vojsko in mornarico izdelan popoln obrambni načrt ter bo sovražnik v primeru napada pretrpel strahotne izgube. "Naše vojaške sile obnem z vojaškimi silami naših zaveznikov predstavljajo resno opozorilo za napadalca. Je pa položaj danes mnogo drugačen, kakor po porazu Japonske. Medtem ko ZSSR več število svojih satelitov, smo se mi obdali z vrsto prijateljskih držav, s katerimi tvorimo močan blok v obrambi miru".

Ameriško in britansko tihomorsko brodogrje je pričelo s šestdnevni obrambnimi in napadalnimi manevri v bližini filipinskih otokov. Manevri so udeležujejo letalonošilke, težke in lahke križarke in druge pomorske enote obeh držav.

ARGENTINA

Velika zmaga Peronistične stranke. V provinci Buenos Aires so bile prejšnjo nedeljo volitve guverneja, njegovega namestnika, poslancev in senatorjev za pokrajinski parlament ter mestnih občinskih odborov in županov. Vseh volilnih upravičencev je bilo 1.173.880.

Volitev se je udeležilo pet političnih strank: peronistična, radikalna, demokratska, socialistična in komunistična. Peronistična stranka je dobila 475.452 glasov, radikalna 271.485, demokratska 41.608, socialistična 22.821 in komunistična 13.527. Za guvernerja je bil ponovno izvoljen dosedanji guverner **Domingo A. Mercante**, za njegovega namestnika pa dr. **José Luis Passerini**, oba člana peronistične stranke.

Isto nedeljo so bile volitve tudi v provinci **Tucumán**, kjer je prav tako zmagala peronistična stranka.

O poteku volitev v obeh provincinah je predsednika republike generala **Perona** stalno obveščal notranji minister **Angel B. Borlenghi**, ki je po končanih volitvah dal časnikaarjem tudi izjavo. Dejal je, da so volitve povsod potekale v redu in miru in da je bila udeležba velika, kar je dokaz, da se je politična zavednost volilcev dvignila. Volitev se je udeležilo lahko pet strank, s čemer je podan tudi dokaz o nepristranosti oblasti ter so se volilci lahko opredeljevali za stranke po svojem polit. prepričanju. Gotovo pa je, da je pri teh volitvah triumfalno tudi veliko delo, ki ga vrši predsednik republike general **Perón**, njegova gospa soproga in guverner province Bs. As. polkovnik **Mercante** za najširše plasti naroda na vseh področjih javnega udejstvovanja.

Z nedeljskimi volitvami in z volitvami, ki bodo 26. t. m. v provinci **San Luis** bodo vse province, razen **Catamarca**, imele nove oblasti, kakor jih predvideva nova ustava. Prihodnje volitve bodo sedaj leta 1952., ko bodo volitve predsednika republike, njegovega namestnika, poslancev in senatorjev za zvezni parlament.

V počastitev stote obletnice smrti Osvoboditelja in 138. obletnice ustanovitve regimenta grenadirjev **San Martin** bodo 16. t. m. v vojašnici tega regimenta postavili kip **Cuyanske Karmelske Matere** božje in ji kot zaščitnici **San Martinove** andske vojske pripeli tudi generalsko odličje. Proslave argentinske vojske se bo udeležil tudi predsednik republike general **Juan D. Perón** z gospo soprogo in vsemi ministri, najvišji cerkveni predstavniki in člani diplomatskega zbora.

Predsednik general Perón je pred dnevi obiskal mesto **Junin**, ki ga je navdušeno sprejelo. Mnogi so govorili o delu svoje vlade za novo Argentino.

Ameriški veleposlanik Stanton Griffis je ob navzočnosti vojaških atašejev vseh vrst ameriških oboroženih sil podelil visoka ameriška odlikovanja, s katerimi je odlikoval predsednika **Truman** ministra za narodno obrambo generala **Humberta Sosa Molina**, ter generala **Victorja Jaime Majo** in **Carlosa Sanguinetti**ja. Ameriški veleposlanik je v svojem pozdravnem nagovoru naglašal, da so si odlikovani generali pridobili velike zasluge zaradi koordinacije argentinskega obrambnega sistema z obrambnimi sistemi ostalih ameriških držav.

V Buenos Aires je prispel ameriški letalski poveljnik general **Hoit S. Vandenberg**. Na letališču v Moronu ga je sprejel letalski minister general **César Raúl Ojeda**. Med svojim bivanjem v Buenos Airesu bo imel več razgovorov z argentinskimi letalskimi in vladnimi osebnostmi.

General Don Juan Martín de Pueyrredón je bil velik prijatelj Osvoboditelja Generala **S. Martina** in ga je kot glavni ravnatelj Združenih provinc ob reki **La Plati** vsestransko podpiral, da je lahko uspešno dokončal osvobodilne boje tako v Argentini, kakor tudi v **Chileju** in **Peruju**. V ponedeljek, 13. t. m. je bila stoletnica njegove smrti. Z raznimi proslavami so se spominjali po vsej Argentini. Spominske proslave so bile tudi po vseh šolah.

V **Neuquenu** so na področju **Las Mulas** odkrili novi petrolejski vrelec, ki daje že sedaj 38.000 l petroleja dnevno.

Novice iz Slovenije

NA "VOLITVE" POJDEJO...

V zadnjih dveh številkah smo objavili kandidate komunistične stranke odn. OF za senat, v naslednjih dveh številkah bomo pa priobčili kandidate komunistične stranke za parlament, za "zvezni svet", kakor mu pravijo sedaj komunisti doma.

Kakor lista kandidatov za senat, tako tudi seznam kandidatov za parlament jasno kaže, da komunisti niti za las ne odstopajo od svojega programa in so na listo postavili samo svoje zanesljive ljudi, bodisi aktivne člane in funkcionarje komunistične stranke, ali pa ljudi, ki so jim slepo pokorni in delajo tlako komunistični partiji in njeni tiraniji.

LR Slovenija je razdeljena na 35 volivnih okrajev: Kandidati in njihovi namestniki so pa naslednji:

Volivni okraj Ljubljana I: kandidat: Kidrič Boris, član polit. biroja CK KPJ, predsednik Gospodarskega sveta in Planske komisije FLRJ, Beograd; namestnik: Sitar Franc, delavec, podpredsednik MLO Ljubljana.

Volivni okraj Ljubljana II: kandidat: Maležič Matija, gradbeni tehnik, predsednik MLO Ljubljana; namestnik: Kovač Albin, tekstilni delavec, Ljubljana.

Volivni okraj Ljubljana III: kandidat: Marinko Miha, sekretar polit. biroja CK KPS, predsednik vlade LRS, Ljubljana; namestnik: Kimovec Franc, učitelj, Ljubljana.

Volivni okraj Ljubljana IV: kandidat: Breclj Marijan, podpredsednik vlade LRS, Ljubljana; namestnik: Očepek Angela, delavka, Ljubljana.

Volivni okraj Gorica vzhodni del: kandidat: Kraigher Boris, član polit. biroja CK KPS, minister za notranje zadeve LRS, Ljubljana; namestnik: Remec Mirko, predsednik OIO Gorica-Solkan.

Volivni okraj Gorica zahodni del: kandidat: Stakolič Jožef, kmet-zadružnik, Hum pri Kojsem; namestnik: Močnik Andrej, delavec, Deskle.

Volivni okraj Grosuplje-Trebnje: kandidat: Borštnar Jože, minister za trgovino in preskrbo LRS, Ljubljana; namestnik: Lesjak Janez, delavec, predsednik IO OLO Grosuplje.

Volivni okraj: Idrija-Tolmin: kandidat: Vipotnik Janez, predsednik Oblastnega ljudskega odbora za Goriško oblast, Postojna; namestnik: Kenda Jožef, rudar, direktor Rudnika živega srebra v Idriji.

Volivni okraj Ilir. Bistrica-Sežana: kandidat: Regent Ivan, član polit. biroja CK KPS, minister za prosveto LRS, Ljubljana; namestnik: Jakomin Ivan, kmet-zadružnik, Kubed.

Volivni okraj Jesenice: kandidat: Ropret Viktor, električar, Jesenice; namestnik: Magdič Pavel, kovač-verigar, Lesce.

Volivni okraj Kamnik: kandidat: Rudolf Janko, kovinar, predsednik Glavnega odbora sindikatov Slovenije, Ljubljana; namestnik: Žen Jakob, kovinar, Kamnik.

Volivni okraj Kočevje: kandidat: dr. Mikuš Metod, univerzitetni profesor, Ljubljana; namestnik: Dulmin Anton, delavec, predsednik OLO Kočevje.

Volivni okraj Kranj, severni del: kandidat: Fajfar Tone, minister za lesno industrijo, Ljubljana; namestnik: Jež Alojz, strojni ključavničar, Tržič.

Volivni okraj Kranj, južni del: kandidat: Brovč Andrej, delavec, predsednik LO Kranj; namestnik: Naglič Peter, org. sekretar Okrajnega komiteja KPS, Kranj.

Volivni okraj Krško: kandidat: Hribar Janez, član polit. biroja CK KPS, predsednik Oblastnega ljudskega odbora Ljubljanske oblasti, Ljubljana; namestnik: Colarič Anton, kmet, poverjenik za lokalni promet LO Ljubljanske oblasti, Ljubljana.

Volivni okraj Lendava: kandidat: Horvat Ivan, kmet, predsednik OLO Lendava, Dolnja Lendava; namestnik: Uroša Anton, kmet-zadružnik, Črenjševci.

Volivni okraj Ljubljana-okolica: kandidat: Popit Franc, minister za rudarstvo LRS, Ljubljana; namestnik: Mojšker Jakob, zidar, Bizovik.

Volivni okraj Ljutomer - Radgona: kandidat: Štruel Peter, zadružni vinar, predsednik zadruga Vinski vrhovi, Brebrovnik 97; namestnik: Mahne Jože, zadružnik in predsednik KOZ v Apačah.

Volivni okraj Maribor levi breg: kandidat: Avbelj Viktor, član polit. biroja CK KPS, predsednik Oblastnega ljudskega odbora za Mariborsko oblast, Maribor; namestnik: Gerbec Jože, poštni uslužbenec, Maribor.

(Konec prihodnjič)

Pismo od doma. Staronaseljena slov. družina iz notranjosti republike nam je poslala pismo, ki ga je prejela od doma. Objavljamo ga v celoti. Tako se glasi: "Predragi vsi skupaj! Prej ko Vam nadalje pišem, Vas prav lepo pozdravim vse skupaj in dam vedeti, da so dale sestre tudi meni od paketov kave in čukra in za otroke robo, za kar Vam najlepša hvala vsem skupaj. In mi je Jože pisal, da nas bo prišel obiskat. Bog varuj, ker potem ne bo mogel več iti nazaj. Tudi Novčkov, ki se je vrnil s Partizanko iz Argentine, bi rad šel nazaj, pa ne more, pravi, da kaj je le iskal tukaj. Pišes mi, da dobro živite. Tukaj pa gremo zmeraj na slabše. Kar pride-lamo nam hoče vzeti vse država. Vzeli so mi 50 kubikov lesa in enega prašiča 180 kg teškega in so mi za to dali manj, kakor sem dal za mladega na semnju. Zdaj sem dal 1.200 kg krompirja in so mi za to dali usnje za ene čizme. Dal sem 90 kg žita in so mi dali nazaj za 2 kg moke. In tako jemljejo živino do kokoši in jaje in nečejo nič drugega slišati, kakor iti v skupnost, da bodo kuhali na sredi vasi vsem skupaj. In mi ne zamerite, ko Vam nisem toliko časa odpisal, kajti "obcagal" sem nad svojim življenjem in kar bode še prišlo. Žena, Tone in Ančka smo zdravi, hvala Bogu, ne živimo pa več tako dobro, kakor poprej, ko si bila še Ti doma." — Pismo ne potrebuje nobenega pojasnila.

Umrli so: Marija Pinter, roj. Verdev v Ljb., Friderik Kinkelj v Ljb., Filomena Mejak v Ljb., Janko Soroszy v Mostah, Jože Kovač, gost. na Trtici pri Vrhniki, Julija Šuler, roj. Vacek v Ljb., Franc Požarnik, v gozd. tehnik v Pod-

četrtku, Janko Kocbek v Celju, Jerica Kotnik v Ljb., Zorka Pantelič, roj. Renčelj na Pobrežju, Gregor Majnik, biv. kav. in gost. v Ljb., Anton Turnšek v Zabukovici, Jožefa Senkinc v Ljb., Ciril Grohar, miz. mojster v Škofji Loki, Marija Brelj v Koroški Beli, Viktorija Skrušny v Ljb., Franc Škof, Milica Kurelič, roj. Dolničar, Ivan Osvald, Rudolf Jerina, Terezija Burkelj, roj. Rajer, Anton Bernik, rač. inspekt. v p. v Ljb., Ivanka Pogačnik v Kranju, Franc Žen v Kočevju, Marija Galič v Ljb., Alojzija Zgonc, roj. Grže v Dramljah, Rajko Valenčič v Celju, Rozalija Kosec, Jožef Žnidar, Marta Dokler, Janez Kveder v Ljb., Peter Trdny v Gorenji vasi — Reteče, Ivan Ritak na Pobrežju, dr. Mirko Grasselli, v. državni pravdnik v p. v Ljb., Frančiška Zupančič, roj. Starin v Ljb., Jernej Kavčič v Medvodah, Katarina Bevcar, roj. Gabrijele v Gorenjem polju, Rozalija Zupan v Kovorju, Franc Janežič v Domžalah, Franc Scagnetti v Ljb., Anton Jaklič v Radečah in Milan Cimerman, biv. tajnik Mestne organizacije JNS za Ljubljano. Pokopali so ga v Ljb. dne 20. februarja.

Obvezno striženje konj. "Sekretariat za gospodarsko koordinacijo" pri kom. vladi v Ljb. je izdal odredbo o obveznem striženju vseh konj. Po tej odredbi so morali vsem konjem razen rodovniškim in plemenskim postriči repe in grivo do 28. febr. in jo oddati podjetju za promet s kožami in tekstilnimi surovinami.

V Idriji je nedavno delavka v rudniku kupila gozderice v prosti prodaji za 5.227 dinarjev. Ko je prvič šla z njimi na mokro cesto, je ugotovila, da so čevlji na več mestih puščali vodo. — Še lepo spričevalo za "plansko" izdelavo blaga.

Na mestnem trgu v Ljubljani so 1. februarja prodajali jajca po 17 dinarjev, suhe klobase po 65—80 din, 1 kg prekajenega mesa po 350 din, kokoši in race od 350 do 450 din., rdeči radič po 25 din. četrť kg, kisló zelje po 20 din kg.

Slovenci v Argentini

NA TRONADORJEVIH LEDENIKIH Bariloche, 3. marca.

Dne 2. marca je Slavko Adamič v spremstvu vodnika Petra Štruklja in Elze Meltzner kot prvi slovenski novonaseljenec in drugi Slovenec (samo Štrukelj je bil pred njim) dosegel Pico Argentino.

★

Rdečkasta svetloba prepreza v mehkih otenkih belo glavo Osrednjega vrha (Pico Central). Sonce je že zatonilo za čilenskimi hribi in za nizko sivo meglo, ki se preliva v zlate pramene in trako-ve tam daleč na zapadnem nebu, slutiš valovanje Pacifika. Mrko tonejo na vzhodu v mraku jasne avstralske noči stopli Catedrala, ki so še pravkar zarzeli kot ugašajoče baklje, in naglo prodirajo teme preko kaosa gorskih grebenov in verig, motajočih se globoko pod nami v pisanim neredu Kordiljere. Zasanjale so zelene vode Mascardija in rahle megle prepletajo jezera Hess in Fonck. Le dvoje, troje lagun na gorski planoti strmo nad Pampa Linda še mežika in ljubimka z odsevi svetlobe, ki

se odbija na Tronadorjevih snegovih. Na nebu se prižigajo prve zvezde in čudovito svetlo se blesti Južni križ. V miru zgodnje noči rastejo bele gmote osamljenega velikana še mogočnejše v višine in skrivnostnejša je tišina na ledenikih pred nami, tišina, ki jo prekine od časa do časa grmenje plazov, trgajočih se raz sten treh vrhov Tronadorja.

Planinsko zavetišče, bolj podobno našim bivakom, kot kočam, stoji tik ob robu ledenika, na vzvišenem skalnatem porobku, tako da je varno pred spomladanskimi lavinami. Pred dobro uro smo ga dosegli, po celodnevem potovanju, ki je obsegalo dolgotrajno vožnjo z zopernim kolektivom, triurno ježo skozi prekrasne gozdove visokih leng in bambusa, ter dve in pol urno hojo po visokogorskih podih in grebenih, odkoder je dovolj lepih pogledov na dolino reke Mando in na vso gorsko planoto, preko katere vodi skoraj bajeslovni prelaz Vuriloche, ki ni nič drugega kot močvirnata planota čilskega Mollina.

Refugio ima 2300 metrov višine. Še tisoč dvesto metrov je do najvišje točke.

TONE IN JAKA

Jaka je bil tisto popoldne slabe volje. "Kaj te je pa pilo", ga je pobaral Tone.

"Kako bi ne bil hud", je godrnjal Jaka. "Že eno leto hodim k advokatu, da bi mi uredil neke dokumente. Pa mi je še le danes povedal, da ne more nič napraviti. To mi bi pa ja bil lahko že davno sporočil. Saj sem bil najmanj dvakrat na mesec pri njem. Pa sem dobival vedno isti odgovor: la semana que viene".

"O, mi smo pa raznih obljub že davno vajeni", je odvrnil Tone. "La semana que viene" je še vedno boljša kot je pa bil laški "domani". Pa tudi sicer je med ljudmi veliko obljub, pa malo dejanj. Jaz sem se že naučil, da na obljube nič več ne dam. Se spomniš Brnika, tistega Pod klancem? Saj takih je seveda tudi tukaj, morda še več kot doma, o katerih se je reklo: kadar prosi, zlata usta nosi, kadar vrača, hrbet obrača."

"Brnika sem dobro poznal", je odgovoril Jaka.

"No, to-le je njegova zgodba", začne pripovedovati Tone. "Zgubil je vžigalnik. 'Sto dinarjev dam tistemu, ki ga najde in mi ga prinese nazaj', je govoril, ko smo šli v nedeljo od maše. 'To ni navaden vžigalnik. Ko sem bil v vojni, sem ga nosil v malem hlačnem žepu. Priletela je krogla in se odbila ob njem. Sicer bi šla krogla skozi mene in bog ve, kdo bi danes pri nas gospodaril. Prav res, petdeset dinarjev dam takoj na roke tistemu, ki mi ga najde'."

Pa je slučajno naš pastir našel vžigalnik. Naslednjo nedeljo smo sosedu povedali. 'Naj mi ga takoj prinese', se je razvel. 'Deset dinarjev mu bom dal, če je pravi'.

Popoldne mu je pastir res zanesel vžigalnik. Sosed ves vesel. 'Pravi je', je vzkliknil. 'Le poglej', je kazal pastirju prasko na njem. 'Toj je šla krogla'.

Segel je v žep in dal pastirju en di-

nar. 'Na tu imaš denar, ko si bil tako priden, da ga nisi utajil. Če se ti zdi premalo, pa povej.'

"Tukaj znajo pa še drugače", je nadaljeval Jaka. "Poslušaj, kako je Don Pedro izpolnil obljubo, dano Mariji. Don Pedro je zbolel. Šlo je kar zares. Zdravniki so majali z glavo nad njim. V tej hudi stiski se je Don Pedro spomnil na lujansko Marijo. Tako pač, kot je veliko ljudi tukaj in tam, ki na Boga in Marijo mislijo le tedaj, kadar jih kaj zares tišči. Torej naj Marija pomaga in je naredil obljubo, pa prav zares:

'Mati božja lujanska. Vola imam. Na zadnji kmetijski razstavi so mi ponujali deset tisoč pesov zanj. Če me ozdraviš, bo Tvoj'.

Pa je Don Pedro res ozdravel. Zdaj pa je prišlo najhujše. Treba je bilo sporniti zaobljubo. Don Pedro jo je hitro stuhlat, tako, da izpolni dano besedo, pa vseeno ne utrpi prevelike škode.

Poklical je kupca in rekel: 'Prodaj Ti vola. Deset pesov mi boš dal zanj in tvoj bo'.

'Kako vendar, Don Pedro, ali ti se meša', se je čudil kupec. 'Vola, ki so ti zanj ponujali deset tisočakov, daješ za deset pesov'.

'Le počakaj', je razlagal Don Pedro. 'Nisem še povedal do konca. Vola dam za deset pesov, naj bo neumno ali pametno. Če hočeš kupi, če ne, bo pa drugi. Zraven bo pa kupil kokoši in mi zanj dal 9990 pesov. Zate je pač vseeno ali daš denar za kokoši ali za vola. Oboje te stane toliko, kot bi te sicer vol sam'.

Udarila sta v roke. Kupec je odpeljal živali, Don Pedro pa spravil denar. Naslednjo nedeljo je poromal v Lujan in dal v nabiralnik 10 pesov.

'Tu imaš denar, Mati božja lujanska', je vzkliknil. 'Kar sem obljubil, sem izpolnil'.

Izmed enajstih turistov, ki so na pustno nedeljo prispeli sem gori, da pametno porabijo prosti čas, ki so jim ga naklonili dnevi Carnevala se jih bo pet zadovoljilo z "depresijo", s sedlom, ki loči Osrednji vrh od Argentinskega (Pico Argentino). Drugi pa gojimo prevzetnejše želje in na tihem upamo, da nas bo dobra volja in spretnost Petra Štruklja, starega naseljenca iz Solkana in enega najpoznavnejših vodnikov v Barilochoh, pripeljala še kam višje.

Ponedeljek nam prinese dan, kot ga le moreš želeti v planinah. Na nebu ni oblaka. Štrukelj nas naveže na dve vrvi in počasi se vzpenjamo med ledenškimi razpokami proti sedlu. Čilenski vrh (Pico Chileno) se vedno bolj izmika očem, zato pa se Pico Central in Pico Argentino oblikujeta vedno jasneje. Pedro pozna ledenik prav dobro, kar dokaj strajša pot, saj ni treba iskati mostov preko razpok, kajti vodnik ve natančno, kje je prehod možen. Biserno se svetlikajo ledena polja in globoko zijajo ledeniške špranje. Tu in tam so se nagrmadile snežene mase v divjem neredu, gomilijo in lomijo se druga poleg druge v velikanse razbite sklade.

(Nadaljevanje na 4. strani)

HUGO WAST

IVANA TABOR

POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM

Jaz prihajam v svojem lastnem imenu, da razdenem kraljestvo tistega, ki ni hotel moliti mojega očeta na gori Apadno.

Na njem se niso dopolnile prerokbe, kajti njegovo kraljestvo ni od tega sveta. Na meni se bodo, kajti jaz sem oni, ki ga je Izaija poklical po imenu: Ciro, maziljenec božji iz Davidovega rodu. Toda moj bog ni vaš Bog, izrael-ski; niti vaš, krščanski; niti vaš mohamedanski! Moj bog in moj oče je večni sovražnik Jehovin, njega ki je verjel v angele in v ljudi in bil ponosen na svoje delo; postavil je na svet preizkušnjo in obrnil oči na svoje otroke; ti pa so šli in padli. In pustil je za vsakim veseljem greh, a v srcih želje po veselju. tako da so se množili grešniki in z njimi prebivalci pekla.

Črni Nadangel, katerega padec so objokovale zvezde, moj oče, ki nosi na čelu črko, ki pravi: "Ne bom se ponižal", je vdihnil vame svojo vsevednost in svoj ponos na tak način, da se čutim bolj trdnega na zemlji, kakor vaš Jehova v svojih nebesih.

Jaz sem maščeval izdajalcev in ubijalcev, in tatov in nesramnežev: Kaj-

na, Judeža, Nerona in Lenina, katerih mesa, zastrupljenega s sovraštvom. ni so mogli uživati niti jastrebi, ne da bi poginili: jaz prihajam na svet, da pomnožim pleme napuhnjencev, zavidljivcev, da razpredem med ljudstvi nemumljiva bogokletja, in jih kot prejo zažgem, da bodo večno prasketala v uho Stvarniku. Kako se bo kesal, da je ustvaril našo prosto voljo, svojevoljo, in se je ni upal prepovedati, niti jo vkle-niti!"

V tem hipu je nekdo nestržno udaril na vrata.

Kakor hitro so se odprla, je vstopila stara beračica, katero so vsig dan že skozi šestdeset let videvali verniki na stopnjicah bazilike svetega Petra v rimskem Vatikanu, ko je prosila za vbo-gajme. Vsi tu so vedeli, da se po njenih žilah pretaka mrzla kri groznih svetoskruntev.

Na znamenje rabinov so služabniki odnesli mizo in svete pergamentne zvi-tke starih knjig.

Stara beračica je prišla zavita v kar-minasto rdeč plašč, zakrpan, toda čist. Imela je okrogel in rdeč obraz, oči majhne in od hudobije privlačne, zobe

še zelo dobre, celo bele, kar je bilo ze-lo v nasprotju z rumenimi kodri las, ki so padali izpod rute.

Če bi človeške oči mogle videti božje stvari, bi tedaj zapazile četo jokajo-čih angelov okrog, te tako sovražne postave, za njimi pa — nekaj korakov v zraku tisoče hudičev plešočih od navdušenja.

"Si me že pričakoval?" ga je vprašala beraica, obrnjena k Hillelu, očetu Cira Dana.

Ne da bi Hillel odgovoril, je pokazal na svojega sina.

Ona se je zdaj obrnila k Ciru Danu, katerega še nikdar ni vedela, in obstala kot v zamaknjenju.

On ji je rekel:

"Ti so lahko presenečeni, zakaj si stopila v to svetišče; jaz ne, kajti deset legij črnih angelov te spremlja."

"Če si ti tisti, ki prihaja s svojim lastnem imenu, moraš vedeti, kaj ti prinašam", je rekla ona in se približala prestolu.

"To, kar si tudi drugikrat nosila," ji je odgovoril Ciro.

"Da, toda danes je roka, ki je posvetila to hostijo, bila roka samega papeža. Obhajal je ljudi v tvoji privatni kaplici in glej, prinašam ti Telo Kristusovo, ki mi ga je on položil v usta."

Na vse te moške in ženske, že nava-jene udeleževati se katehističnih bogo-

skruntev, obredov satanizma, so te be-sede napravile močen vtis.

Malo ljudi je bilo v rimskem Vatika-nu tako znanih, kakor ta — Pannota, ta beračica v žgočerdeči halji, ki je vztrajala ure in ure med stebri, proseča vbogajme.

Mnogi so jo videvali ob jutranjih urah, s kako pobožnostjo je pristopala k svetemu obhajilu in smatrali so jo za svetnico.

Usmiljenja vredna ženska je misli-la po svojem katekizmu, da čudež spremenitve vode in vina v Telo Jezusa Kristusa traja samo toliko časa, dokler obstaja nespremenjena snov; ka-kor hitro pa jo slina bistveno spremeni, se spremeni zopet v nekaj moke in po-žirek vina.

Zato je takoj po sprejetju svetega obhajila stopila v skrit kot cerkve in s pomočjo velike halje neopazno vzela, z jezika hostijo in jo zavila da jo pone-se služabnikom satanovim za njihove obrede.

Po dolgih prošnjah in priporočilih se li je posrečilo, udeležiti se svete maše, ki jo je daroval sam sveti oče Pij XII. in tako prejeti sveto Hostijo z njegovih rok.

Od tega trenutka si je želela imeti peruti, da bi ponesla svoj zaklad prav na 144. nadstropje svetovne Mednarodne banke. Toda morala je čakati, da je stari papež končal svoje dejanje Milo-

sti. Še nikdar se ji nobena sveta maša ni zdelá tako dolga in nikdar še ni bilo toliko ovir.

Toda prišla je prav v slovesnem trenutku kronanja Cira Dana. Iz svojih nedrij potegne belo hostijo, v kateri je bila — po čudežu ali neznanem vzroku — živa kaplja krvi. Nagonsko so stopili vsi nazaj in potrebna je bila mrzla odločitev, da so se drznili približati svetemu Kruhu, h kateremu so se nagromadili nevidni angeli.

Ciro Dan je vzel Hostijo in jo položil na zlat pladenj, kot v zasmeh sve-ti pateni.

'Kaj pomenja ta rdeč madež?' je vprašal v italijanščini, da ga ne bi razumeli drugi.

Starka je tresoč se odgovorila: "Tam je živi Kristus... To bo Njegova Kri!..."

Ciro Dan je obrnil hrbet in ukazal služabnikom:

"Pripravite križ!"

Svoji materi pa:

"Pripelji otroka!"

Žerjavica je že ugašala pod pepelom dišav. Toda zrak je bil še poln prividov. Samo tam okrog Hostije je bil še prazen prostor, kamor nista segala kabalistična dišava in opojni draž. Zdelo se je, kakor da neka steklena luč brani sveto Hostijo pred onečaščenjem. Odzunaj je bilo čutiti strašen dih Babilona.

SLOVENCİ PO SVETU

NEMČIJA

Koeln, februarja meseca.

† Anton Hočevár. V Koelnu je bil ubit 17. dec. lanskega leta slov. bogoslovce Hočevár, doma iz vasi Velike Lese, župnija Krka. Fant je bil zelo nadarjen ter je hotel študirati. Ker je bil prestar, v državne šole doma ni mogel več vstopiti in je zato študiral privatno pri Salezijancih. Neposredno pred matoro je bil l. 1941 vpoklican k vojakom in prišel v nemško vojno ujetništvo. Po končani vojni se ni hotel vrniti domov. Z neverjetno vztrajnostjo je na nemški gimnaziji maturiral in nato vstopil v bogoslovje za begunce.

Za božične počitnice je odšel k prijatelju v dominikanski samostan Walberg pri Koelnu. V Koelnu je moral prenočiti. Ker v zaklonišču pri postaji ni bilo več prostora, ga je sumljiv fant zvabil na prenočišče v neko gostilno.

(Nadaljevanje s 3. strani)

Po dobrih dveh urah dosežemo "de-presijo" (3100 m). Odpre se nam razgled proti severu in novi venci And se pridružijo onim, ki smo jih poznali že od včeraj. Na obzorju, onstran Nahuel Huapija se jasno odraža Tronadorjev bratec Lanin.

Šest nas je, ki hočemo še naprej. Med temi smo štirje Slovenci: dva stara in dva nova naseljenca. Pedro odloči, da bomo naskočili Pico Argentino.

Strmo se dviguje ledeno pobočje. Štrkelj seka stopinje in dereze dobro prijemljejo. Hrupno drve koščki ledu v globino.

Kakih petdeset metrov pod vrhom se je dolnja plast ledu odtrgala od kape, ki pokriva greben. Globoka razpoka zi-ja med belimi skladi in nad poledeneli-mi skalami se pne ledena prevesa. Pedro poskuša, godrnja nad spolzko poledico. Razbija s cepinom sem ter tja, preizkuša stope in oprijeme. Čas mineva. Slednjič ukaže vodnik umik. "Poskusimo od druge strani", nas tolaži.

Proti jutru pa je 21 letni Karl Peters — tako se piše njegov morilec — Hočevár ubil z železnim drogom, mu od-vzel obleko, denar in osebno izkaznico. Gostilničar se za prišleca ni menil, ker je bil prepričan, da je Hočevár odšel. Ko do desete ure iz sobe ni bilo nikogar, in se tudi na trkanje nihče ni o-glasil, je dal gostilničar sobo nasilno odpreti ter je v postelji našel ubitega Hočevárja. Umor je takoj prijavil po-lICIJI. Morilec Peters je s prvim vlakom odpotoval v Trier, kjer ga je policija zasačila pri neki tatvini. Med tem pa je bila obveščena že tudi od policije iz Koelna o njegovem umoru. Državni to-žilec zaradi preizkave trupla dolgo ni izročil, tako, da se pok. Hočevárja polo-žili k večnemu počitku šele 23. decem-bra. Doma žalujejo za njim starši, dve sestrí, en brat in stara mama. Naj po-čiva v miru daleč od rodne zemlje, vsem preostalim pa naše iskreno sožalje!

Naglo drčimo s sedla navzdol. Opol-dansko sonce sicer ne daje kdo ve kakšne toplote, a ultravioletni žarki neus-miljeno žgejo tisto malo kože na obra-zu, kar je ne štitijo temni naočniki in kapica veternega jopiča.

Ponovimo poskus na jugovzhodnem grebenu, kjer izgleda prelom na nekem kraju prehoden. Brez posebnih neprilík se vzpnejo do pod ledene strehe. Tam postane teren težji. Le tenka plast zmrz-lega snega čepi na navpičnih skalah in ta snežena plošča je naša polica in opo-ra. S strehe vise ogromne ledene sveče. Z vrha, ki ga že obseva od jutra sonce, nas začne Tronador "obstreljevati". Pe-dro si utira pot čez preveso. Jedko zve-ne votli klini pod udarci cepina. Korak za korakom se vzpenja vodnik. Slednjič premaga prelom. "Kako je, Pedro", vprašujemo radovedno. "Feo", odgovar-ja štrkelj in spet poje cepin.

Več kot uro že ždimo pod ledeno streho. Sonce se nagiba proti zapadu. Kako bo izgledal ta prehod, ko bodo sončni žarki začeli mehčati led pod na-

DOBER TEK

NEDELJA: Kosilo: juha s perutni-sko rižoto, šunka, obložena s trdo ku-haninimi jajci in majonezo, pečeni piščan-ci, mešana solata, rozinov kolač, kom-pot, črna kava; večerja: mesna solata, kolač, čaj.

PONEDELJEK: Kosilo: juha z riže-vimi cmoki, pečeno srce (telečje ali go-veje) pretaknjeno s svinjino, praženo sveže zelje, krompir, sadje; večerja: džuvež brez mesa, pečeni melancani, kava.

TOREK: Kosilo: nadevane bučke, na-ravni zrezki, pražen krompir, solata, kompot; večerja: makaroni z jajci, ku-marčna solata, sir.

SREDA: Kosilo: juha s krpicami, praženi svinjski zrezki, zeljnata solata, krompir, jabolčni narastek; večerja: je-tra v omaki, kruhovi cmoki, kompot.

ČETRTEK: Kosilo: juha z zdrobovi-mi vložki, telečji golaž s polento, sadje; večerja: gorke safalade ali hrenovke, krompirjeva solata, čaj s pecivom.

PETEK: Kosilo: leča v obari s po-sajenimi jajci, orehovi štruklji (kuhani); večerja: krompirjevi cmoki, solata, sa-dje.

SOBOTA: Kosilo: zelenjadna juha, dunajski zrezki, zelena in fižolova so-lata, hruške, črna kava; večerja: para-dižniki z jajci (tortilla), čaj.

SMETANIN ZAVITEK: Naredi vle-čeno testo, ga tenko razvaljaj in raz-vleci. Polovico razvlečenega testa po-maži z na maslu ocvrtimi drobtinami, nato s smetanino kremo, posuj s pestjo rozin in sladkarjem in ga trdo zvij ter položi v pečico. Peči 45 minut. — Sme-tanina krema: Mešaj tri rumenjake, 9 dkg sladkorja in 200 gr masla. Ko na-raste, prideni 200—300 gr točene slad-ke smetane.

mi in nad nami? Vsem se poraja to vprašanje, a nihče ne reče besede. "Ko-liko je ura?" sprašuje od zgornj štru-kelj. Očitno misli isto kot mi. "Tri", mu odgovarjamo. "Ne pridemo skozi. Pazi, grem nazaj".

Treba je premagati slabo voljo in pri-znati poraz. Previdno se pomikamo čez strme in že preklane snežene plošče. Kmalu smo spet na lahkem terenu. Sna-memo dereze, se malo podpremo, potem se zaprašimo nazaj proti koči.

In ob večernem sončnem zahodu iz-gleda nepremagana gora še lepša in za-peljivejša kot prejšnji dan. Nimamo na-mena odnehati. Na svidenje drugič! Hasta luego!

Pustni torek nas pozdravi z dežjem in oblaki. Za pot navzdol ne potrebuj-e-mo konj. V petih urah dosežemo Pampa Lindo in potem z avtobusom mimo je-zer Mascardi in Gutierrez nazaj v Ba-riloche. VA

DARILA

Živila, tekstilno blago in zdravila pošiljamo v vse države.

Iz Buenos Airesa pošiljamo zavitke do 5 kg kakor doslej še nadalje v vse države in sicer z rabljeno obleko, z novo obleko in živili.

PANETH y Cia.
DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102, Buenos Aires

Obvestila

Od Delovnega občestva za Slovenski katoliški institut smo prejeli naslednje sporočilo s prošnjo za objavo:

URESNIČENJE VELIKE ZAMISLI

Od prvega dne begunstva je v kultur-nih delavcih živela želja po glasilu, ki bi nadaljevalo slovensko kulturno tra-dicijo, ki bi nas vezalo in nas predstav-ljalo. To naj omogoči revija Kultura. Pripravljajo jo že dalje časa predstavi-niki DOSKI-ja (Delovnega občestva za Slovenski katoliški institut), ki mu je predsednik prelat dr. J. Turk, tajnik pa preč. g. France Dolinar. Po razgo-vorih z znanstveniki, umetniki in pub-licisti na Primorskem in v USA, je sklenil Tiskovni odsek DOSKI-ja, da začne akcijo za izid revije. Ta ima na-men, da v katoliški luči rešuje sodobna vprašanja, da objavlja znanstvena dela, da goji umetnostne panoge, da vzpostavi neodvisno kritiko, da vključi naša prizadevanja v svetovne tokove — vse z neprestanim prizadevanjem po ustvar-janju duhovnih vrednot in čuvanju kva-litete v vsem našem delu. Razposlana so vabila k soledovanju, najuglednejši pisatelji so naprošeni za prispevke pr-vega letnika.

Ker ne moremo računati na veliko številu naročnikov, bo revija nastala iz denarnih prispevkov tistih ljudi, ki se zavedajo zgodovinske potrebe tega kul-turnega podjetja. Njih imena bodo os-tala povezana s poslanstvom, ki ga bo Kultura izpolnila v tem edinstvenem obdobju slovenskega življenja.

Naj velja to oznanilo kot povabilo med sodelavce, med ustanovnike in med naročnike Kulture, kajti marsikdo po pomoti, zaradi tega, ker ne poznamo njegovega naslova ali zaradi kake dru-gre ovire ni prejel posebnega vabila, ki smo jih razposlali.

Tiskovni odsek DOSKI-ja, obenem uredništvo Kulture: dr. Vinko Brumen, dr. Tine Debeljak, France Dolinar, Bo-židar Fink, Alojzij Geržinič, Ruda Jur-čec, inž. Albin Mozetič, Jože Osana, Ka-rel Rakovec.

Dopise (informacije, denarne prispev-ke itd.) naslavlajte na naslov: Uprava Kulture, Buenos Aires, Olazábal 2338, dep. 5.

Pevski sestanek, ki je bil prvotno do-

SVOBODNA SLOVENIJA
NAROČNINA ZA JUŽNO AMERIKO

Pri pošiljanju z navadno pošto znaša naročnina in poština letno pri enkratnem vplačilu:

Argentina mšn. 45.—

Ostale južnoameriške države mšn. 50.—

Doplačilo za priporočeno pošiljanje (certificado) 18 pesov letno.

Pri pošiljanju z avionsko pošto znaša naročnina in poština letno pri enkratnem vplačilu za države: **Bolivia, Brasil, Chile, Paraguay in Uruguay**

letno 60 pesov.

Za ostale južnoameriške države letno 75 pesov.

Doplačilo za priporočeno pošiljanje (certificado) 18 pesov letno.

ločen za 19. marca, je zaradi papeške proslave, ki bo ob tem času, prestavljen na naslednjo nedeljo, 26. marca, in bo v dvorani na Belgrano, takoj po slov. maši. Vabljeni vsi, ki se zanimate za petje! Sestanek priredi SPZ "Gallus".

Slovenska fantovska zveza priredi dne 19. 3. 1950. ob 4 h popoldne v Don Boscovem zavodu — Ramos Mejia, glas-beni dan z zelo pestrim sporedom. Na programu so slovenske narodne pesmi, klavir, harmonika, govor o slovenski glasbi, duet narodnih ob spremljavi kla-virja in vijoline.

Fant, pridi in pripelji s seboj tudi svojega prijatelja, ki morda dosedaj še ni prišel med nas.

Po končanem sestanku bomo imeli v Cerkvi skupno popoldansko pobožnost. Na ta način bomo najlepše preživeli praznik sv. Jožefa zavetnika delavcev.

Istega dne bo po slovenski maši na Belgrano na dvorišču salezijanskega za-voda proslava v spomin obletnice kro-nanja papeža Pija XII.

Fantje s svojo udeležbo pokažimo vdanost sv. Očetu. Odbor SFZ

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Toneta in Angele Skok v Ciudadeli so dobili sinč-ka. Čestitamo.

Napredovanje. G. Andrej Pogačar je imenovan za prvega kaplana v stolnici v San Luisu. Iskreno čestitamo!

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, visoko pritličje — Tel. 32-4597 — BUENOS AIRES

Uradne ure od 9. — 12. ure dopoldne in od 15. — 19. ure popoldne.

Ob sobotah od 9. — 12. ure dopoldne.

PAKETI ZA SLOVENIJO

U-6	1.000 gr. surove kave	
	1.500 gr. sladkorja	
	1.000 gr. riža	
	220 gr. čaja	
	500 gr. kakao-a	
	200 gr. čokolade	58.—
U-7	2.250 gr. riža	
	2.250 gr. sladkorja	30.—
U-8	4.500 gr. riža	25.—
U-9	4.500 gr. sladkorja	
	1.000 gr. corned beef	41.—
U-16	4.000 gr. pralnega mila	
	500 gr. toaletnega mila	38.—
U-18	4.500 gr. bele moke	30.—
U-19	4.000 gr. čistega medu	29.—
U-21	2.000 gr. surove kave	
	2.500 gr. sladkorja	44.—
U-22	2.000 gr. pražene kave	
	2.500 gr. sladkorja	50.—

Imamo veliko izbiro tudi drugih cenjenih paketov (n. pr. svinjske masti, suhe slanine, šunke, čokolade in drugo). — Pošiljamo tudi ZDRAVILA!

Eden od vojakov je snel z zida križ in ga položil na prt, položen na tla kakor preproga.

In pripeljali so otroka fantka kakih petih. Šestih let, vsega bledega v ob-raz, v tisti obraz, ki so ga v teh dneh objavljali vsi časopisi in vse televizije sveta.

Plemenita, že stoletja stara družina Torloni v Rimu, ki je bila vedno tesno povezana z Vatikanom, pa tudi v so-rodstvu s samo vladarico, je te dni raz-pisovala milijon "marxov" darila tiste-mu ki bi ji dal sporočila o njenem dedi-ču, prvorojencu, ki je izginil pred krat-kim na skrivnostni način.

V prvem trenutku je bilo misliti na dejanje maščevalnosti, kajti otrokovo mater so preganjali — kakor je ugotovi-la rimska policija — framasoni.

Petdeset tisoč ljudi tajne policije je bilo najetih, da so iskali sled za otro-kom; poleg tega pa je še dve sto tisoč uniformiranih policajev, razmeščenih od Rima do vseh mej, bilo pripravljenih pomagati.

Ciro Dan, ki je oropal otroka s po-meečjo svojih, služabnikov pa tudi cesar-skih in papeških, je hranil otroka v vi-šavi tega nebotičnika, v katerega zara-di njegovega diplomatskega položaja niso smeli vdreti policaji, ter ga je dal

pripeljati na dan svojega kronanja pred se.

Ubožček se je ves tresel od strahu, ko je stopal pred njegov prestol.

Druga srca bi se stopila v sočutju, ko bi slišala nedolžno blejanje tega jag-njeta:

"Mama! Pustite me k mamici!" je jokal po italijansko.

"Govori esperantsko!" mu je ukazal Ciro Dan, "in jaz sam te bom ponesel domov!"

"Ne. znam esperanta," je odgovoril malček, "znam samo italijansko".

"Si katoličan?"

"Da!"

"Če me ubogaš in storiš to, kar ti re-čom, to bom pustil domov. — Pljuni na to!"

In pozagal mu je pateno.

Ko je zapazil Hostijo, je obrazek u-bogega fantička zažarel v nadnaravni svetlobi. Neka božanska slutnja — morda njegov angel varuh morda krstna milost — mu je dala vedeti, da je Ho-stija posvečena in je načistejše meso Človeka — Boga! In zdrknil je na kole-ni pred Njim, da pomoli, toda trda ro-ka ga je takoj dvignila.

"Če ne pljuneš na Hostijo," je rekel Ciro Dan, "te ne pustim domov in umrl boš kot Jezus Nazareški".

"Pustite me domov, za božjo voljo."

Izabela mu je šepnila v uho:

"Ne jokaj! Poglej me! Želiš, da te ponesem jaz? Se me bojiš?"

Majhni Torlonček je pogledal in čez trenutke se ji vrže krog vratu.

"Ali si že bil pri prvem obhajilu?"

"Da, lani, na dan Brezmadežne. Od takrat sem bil pri svetem obhajilu vsak dan."

"In kdo ti je rekel, da je ta le hosti-ja posvečena?"

"Nihče; samo vidim angele okrog Nje, ki Jo molijo. Jih ne vidite?"

"Se bojiš smrti na križu?"

"Da! Da! Pustite me domov!"

"Pljuni torej na Hostijo!"

Otrok odskoči od mladenke kakor pred kačo.

"Ne! Ne! Ne!" je zavpil z neverje-tno odločnostjo: čudežni cvet, ki brsti iz slabosti in strahu!

Dva janičarja sta planila nanj, ga položila na križ: Otrok je od groze one-mel.

Ciro Dan je stopil s prestola. Njegov oče mu je dal v roke kladivo in žebelj in on je — ne da bi za tren čutil u-smiljenja v sebi — zabil prvega v než-no dlan te nedolžne ročice, Strahotni krik je pretrgal zrak:

"Mama! Mama! Mamaaaa!"

"Boš pljunil na Hostijo?"

"Ne! Ne! Ne!"

Janičarji so primaknili križ, da ni mlademu plemiču bilo treba menjati po-ložaja; in drug žebelj se je zadril v drugo dlan. In nato v obe nogi, tako nežni in krčvito skrčeni. Težko je bilo zabijati vanje, kar je bilo vzrok mno-gim zgrešenim udarcem in strašnim kri-kom: Joj! Joj-ooo!"

Ko pa so dvignili križ, da ga obe-sijo na steno, je mladi mučenec padel v nezavest.

Na nebu Rima so ugasnili že zadnji bleski večerne zarje, ko se v dvorani še ni prižgala nobena luč.

Toda krščanska kri je skoro eno uro molčala in svetila kot skrivnostna luč po tem nemirnem prostoru.

Nihče ni vedel, odkod prihaja svetlo-ba. In medtem, bo je umiral dedič ple-menite rimske družine, je vzel Ciro Dan iz žerjevice v kadilnici, ki jo je imela Izabela, železen pačat, ki se je belil v njej že od vsega početka. Nato je šel z njim okrog vseh, ki so mu po-kazali golo roko — in vsi so imeli že vtisnjeno njegovo številko, razen — starih rabinov; tem je zdaj vtisnil znak svoje lastnine.

Niso ga ganili objokani in ponižani obrazi starcev; znova je razbelil pečat. Ko pa je videl, da je otrok med tem u-mrl, je zbesnel in je ježno vtisnil svojo bogoskrunsko številko v sveto Hostijo.

V tem trenutku so padli iz nebes na zemljo trije apokaliptični kriki: Joj! Jooj! Jooj!

Ugasnil je čudoviti blesk in izginila je sveta Hostija, čeprav niso bila niti okna niti vrata odprta, je vstopila v dvorano strahotna Zver in se potegni-la prav do prestola na desnici. Bil je Zmaj rdeč kot kri, s sedmimi glavami, kronanimi z zlatom, in z desetimi rogo-vi, ki so dajali žveplen sij.

Zahreščal je prestol, ko se je Zver zleknila vanj.

In ob svetlobi teh deset parov oči in v strahotnem molku teh satanskih globin je kar vse vprek bruhalo bogokle-tja teh sedem strašnih gobcev...

To noč je Ciro Dan izginil iz Rima. Niti njegov oče niti njegova mati nista vedela, kam se je podal.

Izginila je tudi Izabela, s katero je on prej imel še dolg pogovor.

In v tem dolgem pogovoru je neko-mu izmed rabinov uspelo ujeti z njenih ust ime drugega velikega mesta v dal-jni deželi.